

UCHWAŁA NR XXXVIII/1158/21
RADY MIEJSKIEJ W ŁODZI
z dnia 10 lutego 2021 r.

w sprawie skargi p.

na działania Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298 oraz z 2021 r. poz. 54, 187 i 2320), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Skargę p. na działania Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi
Marcin GOŁASZEWSKI

Załącznik

do uchwały Nr XXXVIII/1158/21

Rady Miejskiej w Łodzi

z dnia 10 lutego 2021 r.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2020 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi przekazało do rozpatrzenia przez Radę Miejską w Łodzi skargę p. na nienależyte wykonywanie zadań przez Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Skarżący wskazał, że w dniu 30 listopada 2020 r. odmówiono mu wydania dowodu osobistego, z powodu odmowy zakrycia ust i nosa.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że w dniu 30 listopada 2020 r. do Urzędu przy al. Piłsudskiego 100 przyszedł Skarżący, który nie miał zakrytych ust i nosa. Pełniący w tym dniu dyżur przy wejściu do budynku Urzędu Miasta Łodzi funkcjonariusz Straży Miejskiej poinformował Skarżącego o konieczności zasłonięcia wymienionych części ciała powołując się na § 25 ust. 1 pkt 2 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (poz. 2091) stanowiący, że do dnia 27 grudnia 2020 r. nakłada się obowiązek zakrywania przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego ust i nosa między innymi w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby administracji publicznej. Skarżący nie stosując się do zaleceń wszedł do budynku informując funkcjonariusza Straży Miejskiej, iż w jego ocenie przytoczone przepisy nie mają mocy prawnej. W trakcie oczekiwania na przybycie funkcjonariusza Skarżący podszedł do stanowiska Oddziału Dowodów Osobistych, przy którym również poproszono Skarżącego o zasłonięcie ust i nosa. W tym miejscu należy zaznaczyć, że nie odmówiono wydania dowodu osobistego, a jedynie poproszono Skarżącego przed rozpoczęciem załatwiania sprawy o zastosowanie się do obowiązujących przepisów w zakresie określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. Skarżący stwierdził, że nie widzi podstaw prawnych ani medycznych zobowiązujących go do zastosowania się do wymienionego przepisu. W tym momencie interweniujący funkcjonariusze Straży Miejskiej przedstawili Skarżącemu wydrukowane rozporządzenie Rady Ministrów obowiązujące od dnia 28 listopada 2020 r. Skarżący w dalszym ciągu odmawiał zasłonięcia ust i nosa uzasadniając odmowę stwierdzeniem, „iż nie ma w zwyczaju chodzić w maseczce ochronnej”, a następnie w obecności pracownika Oddziału Dowodów Osobistych oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej zadzwonił na Policję, jak stwierdził w celu spisania notatki na tę okoliczność. W tym czasie pracownik Oddziału Dowodów Osobistych udał się do Kierownika Oddziału Dowodów Osobistych i zrelacjonował całe zdarzenie z udziałem Skarżącego. Kierownik Oddziału Dowodów Osobistych poprosił pracownika o powrót na stanowisko pracy, a po chwili udał się na salę obsługi, gdzie przybyli już funkcjonariusze Policji pouczali Skarżącego o obowiązku zakrywania ust i nosa w miejscach

publicznych i spisywali notatkę na tę okoliczność. Skarżący odmówił im wypełnienia tego obowiązku i natychmiast opuścił budynek Urzędu. Reakcja Skarżącego była tak szybka i niespodziewana, że Kierownik Oddziału Dowodów Osobistych nie zdążył z nim porozmawiać i doprowadzić do załatwienia sprawy w kwestii wydania dowodu osobistego.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione fakty należy podkreślić, że nie doszło do odmowy wydania dowodu osobistego Skarżącemu i tym samym naruszenia art. 5 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2020 r. poz. 332 z późn. zm.) stanowiącego, że prawo do posiadania dowodu osobistego przysługuje każdemu obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz że pełnoletni obywatel Rzeczypospolitej Polskiej zamieszkujący na jej terytorium jest obowiązany posiadać dowód osobisty.

Dodać należy, iż Skarżący w dniu 21 stycznia 2021 r. ponownie zgłosił się do Urzędu w celu odbioru dowodu osobistego. W trakcie załatwiania sprawy usta i nos miał zasłonięte szalikiem. Stosowny dokument odebrał bez żadnych problemów i zastrzeżeń.

W konsekwencji uznaje się skargę w całości za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”*.

